

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega

Leto XXI; številka 488 datum 6. 8. 2017

Janez Menart je takole zapisal na koncu pesmi **'Vzpon':**
" ... in sreča je, da je pred mano pot, in to da vem, da slast je v tem, da grem."
Takole pred poletjem se zavem, da je **'pred mano pot'**. Že nekaj let zapovrstjo si poleti privoščim nekaj dni samotnih poti po kakšni od slovenskih pokrajin. Ne izbiram si več (pogosto) tistih poti, ki vodijo v sivino strmih skal, sploh ne več nadelanih ferat in brezpotij po naših Alpah, ne iščem več adrenalina, ... pač pa **samoto gozdov, košenin, osamljenih kmetij in malih zaselkov po podeželju**. Na pot odidem sam le z najnujnejšo opremo, vodnikom in zemljevidom, Svetim pismom in romarsko posteljo (spalka in podloga). Dolga samotna pot ima več vidikov: je **pot po pokrajini**, je **premaganje naporov**, je pa tudi **pot v prostore Njegove milosti**, kamor človek le stežka vstopi v vsakdanjosti časa. Zdi se, da dolga samotna pot to omogoči, a ne vedno in sploh ne avtomatsko. Meni vstop v te "prostore" omogoči **kombinacija – napor in samota dolge poti ter prebiranje Božje besede**, kar simbolno sporoča tudi vsebina žepa hlač, kjer sta vedno vodnik po poti in Sveto pismo. Odmik, obvezno mora biti vsaj tridnevni, omogoča možnost za premislek, premik malo bliže Gospodu in iskanje njegove volje za moje življenjske odločitve. Še ena pot je na takem romanju: **pot v "prostor" do soljudi**, ki jih srečuješ. Ne do vseh. A moja izkušnja je, da na dolgih poteh srečam ljudi, ki jih je treba srečati, ljudi, s katerimi si imamo kaj podeliti. Na eni od poti se me je dotaknilo srečanje z možem, ki je želel – potem, ko me je gostil na svojem domu – z menoj prehoditi del poti. Na štiriurni poti sva se pogovarjala o čisto vsakdanjih rečeh, skupaj molila in, neverjetno, v teh nekaj urah sva zmogla "odrinti zelo na globoko", prav do bolečine. Kot bi skupaj vstopila v prostor Njegove milosti. Kako malo in kako redko sem hvaležen zaradi samega dejstva, da je vedno pred mano pot. Še več, redko se zavemo da moram biti hvaležni, da **sploh lahko grem na pot**. Da se lahko gibljem, da imam zdrava transportna sredstva – noge. In še bolj redko se zavem, da je v tem, da lahko grem, da pravzaprav sploh lahko grem, pravzaprav **slast**. Hvala pesniku, da me je na to spomnil. Pravzaprav hvala Bogu za pesnike, ki odhajajo tja, kjer mi še nismo bili in nam povedo kako je tam. Na svoj način. **Še Nekdo je govoril o poti ...** "In kamor jaz grem, poznate pot. Tomaž mu je rekel: "Gospod, ne vemo, kam greš. Kako bi mogli poznati pot?" Jezus mu je dejal: "Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni." (Jn 14, 4-6) Ta pot pa je **težka, zahtevna, a edina prava**. Bogu hvala zanj. Morda bi lahko takole parafraziral pesnika v kombinaciji z zgornjimi vrsticami iz Evangelija: **"In sreča je, da On je pot, in to da vem, da slast je v tem, da vem, da On je prava pot."** Zakompliciral? Še sam moram dvakrat prebrati, da razumem vse pomene. *Aleš Čerin · 08/07/2016 · Modrovanja ...*

<p>Od 7. 8. do 9. 8. 2017 bom odsoten - »zdoma«!</p>	<p>Ta čas me bosta nadomeščala: g. dekan dr. Ivan Rojnik (02/887 15 07) in g. Marko Drevenšek (02/876 11 77 ali 041/559 549)</p>
<p>Čet., 10., 8. LOVRENC</p>	<p>Ob 19. uri za + Antonijo Pušnik, obl. in vse + na Vrhovskem</p>
<p>Pet., 11. 8. Klara (Jasna)</p>	<p>Ob 19. uri za + Alojza Ladineka in Amalijo</p>
<p>Sob., 12. 8. Ivana Šantalska</p>	<p>Doma ne bo daritve – sv. maše!</p>
<p>Ned., 13. 8. 19. NEDELJA MED LETOM</p> <p>Ob 8. uri za + Anito Vezonik</p> <p>Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju za + Angelo Žvikart</p>	<p><u>V današnjem evangeliju na 19. nedeljo med letom beremo, da je Jezus »velele« svojim učencem, naj stopijo v čolin in se prepeljejo na drugo stran. Ni se jim dalo. Bili so utrujeni od delitve kruha in pobiranja koscev, kar se je dogajalo pred tem. K vsemu temu se je večerilo, obetala se je vetrovna noč. A so Jezusa pač ubogali. Ni bilo dovolj, da so jih do skrajnosti izmučili valovi, proti jutru jih je prestrašila še prikazen, nazadnje je pa še Peter skoraj utonil. Obupen večer in noč. Nevšečnost za nevšečnostjo, vse pa samo zato, ker so Jezusovi. Včasih slišimo tožiti mnoge kristjane, da skrbno molijo, redno hodijo v cerkev, pošteno živijo, pa jih Bog kar naprej tepe. Postavlja jih pred preizkušnje in jih spravlja v obup. Najbrž s svojimi tožbami pogosto pretiravajo, kolikor pa je v njih resnice, imajo odgovor prav v današnjem evangelijskem odlomku. Jezus svojih apostolov ne pestuje in ne boža. Nenehno so se morali truditi, vse sile so morali napeti, ... marsikatero njegovo odločitev niso razumeli. Včasih so se zaradi pomanjkanja vere celo potapljali. A so prišli tudi trenutki, ko so prevzeti nad Jezusovo modrostjo in močjo vzklikali: »Resnično si Božji Sin!« Če je bilo tako, ko je bil Jezus še med njimi, koliko bolj velja podobna slika danes, med nami – Jezusovimi učenci sodobnega časa. Nič drugačni nismo, tudi situacije so pogosto podobne, vendar pomembno je, da kljub vsemu znamo čim večkrat in prepričljivo vzklikniti: »Resnično si Božji Sin!« <u>Verujemo v to?!</u></u></p> <p style="text-align: right;"><i>Po: Beseda da Besedo</i></p>

KAKO TE IMENOVATI? Kako te bomo imenovali, o, milosti polna?

Nebesa: ker je po tebi vžšlo sonce pravice.

Raj: ker je po tebi vzkliel cvet nesmrtnosti.

Devica: ker si ostala nedotaknjena.

Čista mati: ker si v svojih svetih rokah držala sina, Boga vseh.

Prosi ga, naj reši naše duše! *Anonimni spev, 5.-6. stoletje*

<p>Pon., 14. 7. MAKSIMILIJAN KOLBE</p>	<p>Ob 17. uri pri Mariji – »LEPA NEDELJA« na čast sv. Maksimilijanu Kolbeju za + brata Antona Reflaka in starše</p>
---	---

Spomin: za + Marijo in Jožefa Hrastnika ter
starše Vinšek in sorodnike (g. Tone Šeruga – sv. Jožef, Celje)

Tor., 15. 8.
**MARIJINO
VNEBOVZETJE**

Ob 8. uri
za + Elizabeto in
Franca Petruna

Spomin:
za + Avgušтина
Podlesnika
(g. Tone Šeruga –
sv. Jožef, Celje)

Ob 10. uri
na Sv. Antonu
Bogu in Devici
Mariji v zahvalo
ter v priprošnje za
dušno in telesno
zdravje

Obnovitev posvetitve slovenskega naroda Mariji

Duhovniki **Marijino hvalnico Magnificat** ali po slovensko **»Moja duša poveličuje Gospoda«** molimo vsak večer. Seveda je ni težko moliti, ko so dnevi lepi in jih končuješ zadovoljen. Toda tedaj, ko prihajaš zvečer pred Gospoda praznih rok, razočaran, žalosten, morda celo jezen nanj, je povsem drugače. Zakaj bi ga poveličeval, ko pa je tvoje srce v povsem drugačnem razpoloženju? Če bi raje kričal ali preklinjal ali v sramu molčal? Mnogo je takih dni. Takih, ko ni za kaj slaviti Gospoda. In vendar je treba **to hvalnico moliti vsak dan**. Ker je treba **vsak dan slaviti Gospoda**. Ker **biti kristjan ne pomeni biti popoln, niti ne pomeni biti elita, niti ne pomeni biti priden in vzoren človek, ampak biti kristjan pomeni najprej slaviti Gospoda**. Ne nujno s petjem in veselim srcem, ampak s tem, kar nam je On dal tistega dne. Tako, da sem pred njim tak, kakršnega me je naredil tisti dan, in mu rečem: **»Ti si moj Gospod, moj Oče, moj Prijatelj. Ti si moj Bog, ki mi daje dihati, hoditi, govoriti, ti si Bog, ki si mi dal razlog za smeh in za bolečino, ki si mi dal prijatelje in osamljenost, ki si mi dal solze sreče in trpljenja, ki si mi dal življenje in mi ga daješ tako, da si vedno z menoj. Z menoj tako, da mogočne mečeš s prestola in povišuješ nizke, da lačne napolnjuješ z dobrotami in bogate odpuščaš prazne, da sprejemaš mene, svojega služabnika, in se spominjaš svojega usmiljenja do mojih praznih mrež. Z vsem, kar si mi dal, te slavim in molim.«** Najprej kričiš in se jeziš, potem jokaš in te boli, a nazadnje, naj je bilo v tistem dnevu karkoli že, ne priznaš ne sebi ne drugim, a veš, da si bogatejši človek. Kajti **slaviti Gospoda ne pomeni vračati mu ljubezni, ampak jo čutiti in jo sprejemati od Njega. Marija je vnebovzeta, ko slavi Gospoda. Marija je sveta in lepa, ko slavi Gospoda. Marija je velika, ko slavi Gospoda. Ker je takrat v njej življenje, življenje ljubljene. To je dostojanstvo tudi vsakega človeka, ki slavi Boga. N. N.**

Sre., 16. 8.
Rok

Doma ne bo daritve – sv. maše!

Čet., 17. 8.
Evzebij

Ob 19. uri
za + Justino Ovčar, obl.

Pet., 18. 8.
Helena (Alenka)

Ob 19. uri
za + Tino Perme

Sob., 19. 8.
Janez Eudes

»Krstna sobota« - **ob 19. uri**
za + Antona Vidmarja, obl.

Ned., 20. 8.
**20. NEDELJA
MED LETOM**

V današnjem evangeliju občudujemo izredno vero kananejske matere. Dosegla je ozdravljenje bolne hčerke in bila deležna javne Jezusove pohvale. Čudimo se apostolom, da nobeden od njih ni našel

»JERNEJEVA
NEDELJA«

Ob 8. uri
na Sv. Antonu
za žive in
+ župljane

Ob 10. uri
slovesna
procesija z
Najsvetejšim
nato daritev

za + Ivana
Pogača, obl. in
vse + Rokove
za + Sabino
Mihelič, obl. in
Franca

Duhovni voditelj:
lazarist
g. Jože Planinšek
CM

za ženo v stiski niti ene lepe besede. Nekoliko čudno in za naša ušesa skoraj žaljivo zveni Jezusova primerjava s psi.

Ko smo se načudili, obrnimo pogled k današnjemu času, k sodobni Kananejki. Poročila se je pri tridesetih. Kazalo je, da bo zakon ostal brez otrok. Da bi si vsaj enega izprosila, sta z možem enajstkrat peš romala na božjo pot. Potem se jima je na veliko veselje rodila hči. Ko bi se ne, je pozneje ne enkrat rekel mož. Bila je zdrava, pridna in bistra. Odličnjakinja v šoli in pri verouku. V drugi gimnaziji je nepričakovano stopila pred starše in rekla: Ne verujem več. Če me bosta silila, bom sicer hodila v cerkev, toda samo zaradi vaju in samo do polnoletnosti.

Pri enaindvajsetih se je na univerzi spoznala s študentom, ki je bil doma z Bližnjega vzhoda. Odšla je za njim in se poročila po tamkajšnjih obredih. Vsako leto pride z otroki za nekaj dni na obisk. Materi je že vnaprej dala vedeti: Da mi ne boš otrokom govorila o Bogu ali jih vodila v cerkev! Pa da ti ne pride na misel, da bi jih učila križati se! Materi je hčerkino vedenje uganka in bolečina hkrati, vendar ji tega ne kaže. Skušaj biti do nje dobra, spoštuje njene odločitve in ničesar ji ne očita.

Čeprav trpi, ni zagrenjena, ne zapira se vase, ne oblači se v črno. Vsako jutro gre k maši in obhajilu, tri rožne vence na dan izmoli, petke preživlja ob kruhu in vodi. Vse to daruje za hčerko in za njeno družino. Polna je vedre vere. Ko so jo vprašali, če ji ni težko, ker je Bog ne usliši, je rekla: **Bog vsakogar usliši. Ker je večji do nas, nam bo dal več, kot ga prosimo in od njega pričakujemo. Presenečeni bomo, ko se bo to zgodilo. Tudi jaz bom presenečena. Kdaj in kako, pa ve samo on. ... »Žena, velika je tvoja vera!« lahko rečemo na to, kajne?**

Pa tvoja vera in zaupanje? Po: p. F. Cerarju

Zapletlo se je. Poslušal sem to zgodbo, ena od mnogih je. In po svoje čisto drugačna, posebna. Ne morem pomagati (spet!). Lahko samo poslušam. S temi občutki nemoči sem včeraj prišel v cerkev. Stopil sem k oltarju, tam me je čakal listek. Čisto navaden listek. Preletel sem ga in se nasmehnil. **Hvala Bogu**, sem si mislil.

»Spoštovani! Hvala, ker imate odprto vašo cerkev. Povsod po Sloveniji so večinoma zaklenjene! Tu pa si lahko v miru odpočiješ v Bogu! Bog vas blagoslovi vse vas. M.«

V času vročine smo lahko čutili ... **podobnost z vročino tega življenja**. Koliko je tega, ko pregorevamo. Ko si želimo sence, ohladitve. In včasih težko čakamo večera, da je konec te vročine ... Ko je enostavno preveč: v službi, odnosih, v skrbeh ... Ko je »prevroče«. In kako dobro bi dela ohladitev. Ne vem, s kakšno zgodbo je omenjeni gospod prišel v našo cerkev. Ni pomembno. Pomembno je, da je našel eno mesto, kjer se je lahko umiril, odpočil, »ohladi!« Za nas je cerkev posebno mesto, kamor se lahko umaknemo pred vročinskimi valovi življenja. V tem kontekstu je **bogosluzje blagodejni dež**.

Dobri ljudje, želim vam, da bi to resničnost preprosto čutili.

Pa kakršnakoli že je vaša zgodba in vaš listek ...

<p>Od 21. 8. do 2. 9. 2017 bom odsoten - »zdoma«!</p>	<p>Ta čas me bosta nadomeščala: g. dekan dr. Ivan Rojnik (02/887 15 07) in g. Marko Drevenšek (02/876 11 77 ali 041/559 549)</p>
<p>Ned., 27. 8. 21. NEDELJA MED LETOM Duhovni voditelj: jezuit p. Janez Sraka, DJ</p> <p>Ob 8. uri za + Janka Fekonja</p> <p>Ob 10. uri na Sv. Antonu za vse + v družinah Razbornik in Ferž</p>	<p>Danes bomo pri sveti maši slišali znameniti odlomek iz Matejevega evangelija, kjer Peter v imenu ostalih apostolov izpove vero v Jezusa z besedami: "Ti si Kristus, Sin živega Boga." Jezus pa mu na to odvrne: „Blagor ti, Simon,“ blagor ti, zaradi vere, ki je v tebi Božji dar, ter nadaljuje: „Ti si Peter in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev.“ <u>Papež Frančišek</u> je takole razložil pomen Jezusovega preimenovanja Simona v apostola Petra: ime Peter se v Jezusovem jeziku glasi „Kefa“, kar pomeni „skala“ in Sveto pismo tudi Boga pogosto poimenuje s „skalo“. Zdaj Jezus to ime nadene Simonu, in to ne zaradi njegovih človeških vrlin ali zaslug, temveč zaradi njegove pristne in trdne vere, ki mu je bila podarjena od Boga. In prav na skali trdne vere lahko Jezus zgradi svojo Cerkev, skupnost resnično vernih ljudi. Gre za vero, ki temelji na živem odnosu z Jezusom v ljubezni in zaupanju. Na trdnem temelju Petrove pristne vere, podobne skali, namerava Jezus zgraditi svojo Cerkev. Podobno, kot se je zgodilo Petru, se danes dogaja tudi vsakemu kristjanu, ki zori v pristni veri v Jezusa Kristusa. <u>Papež Frančišek pravi:</u> „Današnji evangelij zastavlja vprašanje tudi vsakemu od nas. Če Gospod najde v našem srcu vero – ne rečem popolno – temveč iskreno, pristno, potem vidi tudi v nas žive kamne za graditev svoje skupnosti. V tej skupnosti je temeljni in edinstveni kamen Kristus. S svoje strani pa je Peter kamen, v kolikor je vidni temelj edinosti Cerkve. Vendar je tudi vsakdo, ki je krščen, poklican ponuditi Jezusu svojo - četudi ubogo, vendar iskreno - vero, da lahko Jezus sam dandanes na vseh koncih sveta nadaljuje z gradnjo svoje Cerkve.“ Jezus tudi danes sprašuje nas, njegove učence: „Kaj pa vi pravite, kdo sem?“ <u>Kaj mu bomo odgovorili? N. N.</u></p>
<p>NAMEN APOSTOLATA MOLITVE</p>	<p>Da bi naše župnije prežemal misijonski duh in bi postale kraj, kjer medsebojno izražamo vero in udejanjamo ljubezen.</p>

VEROUK v šolskem letu 2017/18 ...

Novo veroučno leto začnemo **v ponedeljek 11. septembra 2017**. Pri verouku bomo uporabljali naslednje veroučne učbenike in delovne zvezke: za 1. razred: PRAZNUJEMO IN SE VESELIMO – delovni zvezek; za 2. razred: PRAZNUJEMO Z JEZUSOM – delovni zvezek; za 3. razred: KRISTJANI PRAZNUJEMO SKUPAJ – delovni zvezek; za 4. razred: POT V SREČNO ŽIVLJENJE – učbenik in delovni zvezek in za 5. razred: ZNAMENJA NA POTI K BOGU – učbenik in delovni zvezek. V pripravi na prejem sv. birme, v 6. in 7. razredu, bomo uporabljali učbenik PRIDI, SVETI DUH. **Starši! Priskrbite otrokom veroučne učbenike in delovne zvezke!**

Liturgični zvezek, ki bo tudi letos nepogrešljiv sopotnik veroučencev, bodo prejeli **v dar od župnije!**

<p>Ned., 3. 9. 22. NEDELJA MED LETOM</p> <p>Ob 8. uri za + Jožefo in Jožefa Zaveršnika ter vse + na Rotovem</p> <p>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Angelo Žvikart</p> <p>Ob 11.30 na Janževskem vrhu LEPA NEDELJA na čast Mučeništva Janeza Krstnika za + Ljubico Martini ter vse + v družinah Jager - Martini</p>	<p>Včasih smo pa res lahko malo zmedeni, češ kako spraviti v sklad vsaj navidez si nasprotujoče evangelijske trditve. <u>Na eni strani:</u> vzemite svoj jarem nase in hodite za menoj, moje breme je lahko ..., <u>na drugi:</u> če hoče kdo hoditi za menoj, naj se odpove sebi ..., kdor hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil ... Ali se je Kristusa lotevala pozabljivost ali ga je obvladovalo trenutno razpoloženje, pa je govoril, kakor je pač nanese, samo da so učenci strmeli in da jih je držal v šahu? Kajti zagotavlja jim: kdor izgubi svoje življenje zaradi mene, ga bo našel. Vprašanje je tudi, kako in koliko so ga poslušalci razumeli. Iz kake okoliščine se da razbrati, da ne vedno najbolje. Ob neki priložnosti je on sam potožil, češ a še vedno ne doumete? Prav nič čudnega, če tudi mi ne zmoremo vsega dojeti. Najbolj in najhitreje se nam ustavi ob dejstvu krivic, zapostavljenosti, bolezní, skratka vsakovrstnega trpljenja. Zakaj? Čemú? Barabín veselo in poskakovaje skozi življenje, poštenjak od nog do glave pa obsojen na zapor, če ne kar na smrt. Kričeče primere neskladja bi lahko naštevali do jutra. Pa se nam že ob enem samem nerazumnem dogodku dvigne pritisk. Joj, Kristus, in ti nam prav danes spet govoriš o tem, da je trpljenje delež; tako tvoj kot naš. Razlika med teboj in nami je pa kar velika. Mi bi sprejeli prav vsako pomoč, samo da bi se težavi izognili – ti si pa Petra, ki ti je hotel pomagati, nagnal s prav nič prijaznimi besedami. Poberi se. Proč od mene, satan. V spotiko si mi ... in tako naprej. Priznam, da me je tale reakcija na ponujeno pomoč dolgo zelo motila. Dokler se mi pozno ni posvetilo, da tisti »satan« ne leti nujno na Petra, ampak meri na hudobca samega. Ta je preko Petra hotel omrežiti Kristusa. In če bi ga, bi šla po gobe zgodovina odrešenja. Tako pa Kristus nadaljuje svojo pot proti križu – on ve, zakaj -, učencem se pa dokončno zsvita šele mnogo kasneje. To slednje je zame pouk, da se ne obešam na nekatera navidezna nasprotja v evangelijih. Šele ko pogledam na celoto, lahko razumem njene posamičnosti, in izkaže se, da se vse stekajo v isto točko: k osvobajajoči resnici. Sicer se bomo najbrž vsi po vrsti tja do konca časov spraševali: <u>Zakaj, zakaj in zakaj so se hude reči zgodile prav meni?</u> Pomirimo se edino tako, da na človeška vprašanja poiščemo božji odgovor. <u>Današnji evangelij nam navrže tole za premislek: Kaj namreč koristi človeku, če si ves svet pridobi, svoje življenje pa zapravi? Nič.</u> Dobro se je sicer najedel, napil, naspal, naveseljačil in čim več prigoljufal. Ko ga stlačijo v rakev ali pa v žaro, se na drugi strani mejne črte zazre v svoj duhovno spačeni obraz.</p> <p>Škoda. Mirno vest vam privoščim. Po: Berta Golob</p>
<p>Pon., 4. 9. Rozalija</p>	<p>Ob 19. uri za + Dragico Laznik</p>
<p>Tor., 5. 9. Mati Terezija</p>	<p>Ob 19. uri za + Milana Založnika</p>
<p>Sre., 6. 9.</p>	<p>Ob 8. uri</p>

Zaharija	za žive in + župljane
Čet., 7. 9. Regina	Ob 19. uri za + Jožefo Kaiser
Pet., 8. 9. ROJSTVO DEVICE MARIJE Ob 8. uri za + Antonijo Pušnik Ob 11.30 za vse + v družinah Grah in Mlinarič Ob 19. uri za + Hildo Hudej	<p><u>Dan češčenja, molitveni dan v župniji Ribnica na Pohorju</u> <i>Marijino rojstvo je uvod v naše odrešenje.</i> Marija je kot zvezda Danica, ki naznanja prihod vélikega dneva. Njeno rojstvo je začetek izpolnjevanja Božjega načrta. Tako odločilen dogodek za ves svet in vse človeštvo – pa vendar zavit v ponižno skritost in molk. Morda pa nam je Bog hotel tudi s tem nekaj sporočiti. Glejte, rojstvo je velik dogodek. Kako se ga starši veselijo in se nanj pripravljajo. Brez rojstva ne bi bilo nič. Vendar – kakor je rojstvo odločilno, je vseeno šele začetek. Kaj bo pozneje nastalo iz novorojenčka, je še vse neznano in negotovo. Vsak človek mora upravičiti svoje rojstvo. Samo dejstvo, da smo na svetu, je premalo. Iz svojega življenja moramo nekaj narediti. Rojstvo je pomembno, a je šele uvod, je samo začetek. Tako je tudi z Marijinim rojstvom. Nekaj let po njeni smrti se ne bi prav nihče več zanimal zanj, če ne bi bila izbrana za tako veliko nalogo. <u>Res je – že ob rojstvu je bila brezmadežna,</u> vendar niti njeni starši niti ona sama tega ni vedela. Njeno rojstvo je bilo prav tako kot vsa druga v nekem zakotnem judovskem kraju. A vendar je bilo prav to rojstvo pomembno za vse ljudi. Bilo je potrebno, da se nam je približalo odrešenje. (...) <u>Tudi mi smo bili rojeni.</u> To je dejstvo, brez katerega nas ne bi bilo tukaj. <u>Pri krstu smo bili prerajeni in postali smo Božji otroci.</u> Tudi to je dejstvo, brez katerega ne bi bili kristjani. Vse to je bilo potrebno in pomembno, a je bilo šele <u>začetek.</u> <u>Nadaljevati pa mora vsak sam – s svojim življenjem in s svojo vero.</u> To pomeni, da <u>najdemo svoje mesto v Božjem načrtu in ga izpolnimo.</u> To je Marija znala in zato je postala velika. <u>Dala se je Bogu na razpolago in je iz svojega rojstva in iz svojega življenja naredila nekaj velikega in lepega. To poskušajmo tudi mi – z lastnimi močmi, na Marijino priprošnje in z Božjo pomočjo.</u> N. N.</p>
Sob., 9. 9. Peter Klaver	Ob 17. uri v Josipdolu za + Sonjo Šmid, obl., Antona Ladineka in starše Nunčič – Ladinek ter Ljuba Divjaka Ob 19. uri Marijo Petrun in starše Horžen - <u>po maši</u> <u>vpis prvošolčkov v veroučno šolo</u>
Ned., 10. 9. 23. NEDELJA MED LETOM	<i>Današnja nedelja prekipeva od ljubezni.</i> Ne od srčkov in rožic, ampak od tistega, kar je za resnično ljubezen v življenju bistveno. Kaj se zgodi, če me kdo s svojim obnašanjem prizadene, užali? Kaj naj storim, naj ga mahnem? <u>Ne.</u> <u>V današnjem evangeliju razgrne Jezus pred nami podroben načrt, kako pomagati tistemu v krščanskem občestvu, ki te je prizadel.</u> Ta načrt je uporaben ne glede na škodo, ki je bila povzročena: nepošteno obrekovanje za tvojim hrbtom ali v javnosti, kraja, nezvestoba ipd. <u>Najprej pojdi k tistemu človeku in mu</u>

Ob 8. uri
za vse +
v družinah Čas in
Rižnik ter Jakoba
Vezovnika

Spomin:
za + Marijo
Pušnik, roj. Petrič
(g. Tone Šeruga –
sv. Jožef, Celje)

povej, da te je to, kar je storil, prizadelo, da te boli. To ni priložnost, da bi dali duška svoji jezi, da bi se postavili za svoje pravice, ali še slabše, da bi mu vrnili na enak način, ga prizadeli. To je poskus, kako popraviti vajin odnos, ne glede na to, kdo je kriv. Prizadevam si, da bi pomagal, in ne, da bi ranil. Seveda v današnji evangeljski zgodbi **Jezus predpostavlja, da odnos med tema človekoma temelji na ljubezni, ali z drugimi besedami, da sta oba člana »Cerkve«.** Kaj, če v tem prvem poskusu ne uspeš? Jezus naroča, naj v drugo vzameš s seboj dve ali tri priče, da te bodo podprle, če je tvoja razlaga spora pravilna. Če se tisti človek še vedno ne bo primerno odzval, **poskusi ponovno,** pravi Jezus. Povej cerkveni skupnosti. Prizadevaj si v tej smeri, dokler se nesporazum ne izgadi. Naj vladata **resnica in odpuščanje.** Temeljni razlog za tako strategijo je razložen v današnjem prvem berilu. V njem Gospod naroča preroku Ezekielu, da mora govoriti in svariti ljudi, če delajo zlo in jih je Gospod že opozoril. Ne gre za to, da tisti človek mora biti kaznovan ali da bi Ezekiel postal policijski zasliševalec. Gre za to, da **tistemu človeku skušam pomagati iz nevarnosti, ki grozi njemu samemu in celi skupnosti.** »Priženite nazaj ubogo ovco,« pravi pesnik Hopkins. Zato **moraš spregovoriti.** N. N.

Dan češčenja, molitveni dan v župniji Sv. Anton na Pohorju

Ob 10. uri za + Jožefa Kovača ter vse + Brunčkove

Ob 11.30 za + Dušana in Ivana Kovača

NOVA REDOVNA SKUPNOST JEZUITOV V RADLJAH

Na pismo provinciala Slovenske province družbe Jezusove, p. Ivana Brescianija DJ, z dne 11. junija 2017, št. 2017/2/06, sem v duhu predpisov Zakonika cerkvenega prava, kan. 609, § 1 z veseljem dal soglasje, da se s 1. julijem 2017 v prostorih župnišča v Radljah ob Dravi ustanovi rezidenca Družbe Jezusove, ki bo povezana z redovno skupnostjo pri sv. Magdaleni v Mariboru. Hkrati je tudi dano dovoljenje za ureditev hišne kapele v prostorih tamkajšnjega župnišča. Prvo nedeljo v juliju, **2. 7. 2017**, sem v župnijski cerkvi sv. Mihaela v Radljah vodil slovesno somaševanje s prošnjo za Božji blagoslov ob začetku delovanja nove redovne skupnosti. Ob tej priložnosti sem tudi **umestil novega župnika v Radljah, p. Jožeta Poljanška DJ.** Poleg imenovanega župnika sta člana redovne skupnosti v Radljah še vice-superior skupnosti, **p. Milan Bizant DJ** ter **p. Vili Lovše DJ.**

Poslanstvo nove skupnosti naj spremlja obilje Božjega blagoslova, priprošnja Božje Matere Marije ter sv. Ignacija Loyolskega in nadangela sv. Mihaela, zavetnika župnijske cerkve v Radljah! msgr. Alojzij Cvikl DJ nadškof metropolit